369R2518

18.12.69 EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI N:o L 318/17

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2518/69,

annettu 9 päivänä joulukuuta 1969,

hedelmä- ja vihannesalan vientitukien myöntämistä ja niiden määrän vahvistamisperusteita koskevista yleisistä säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteistä markkinajärjestelyä koskevista täydentävistä säännöksistä 25 päivänä lokakuuta 1966 annetun neuvoston asetuksen N:o 159/66/ETY([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 9 päivänä joulukuuta 1969 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2515/69([2]), ja erityisesti sen 11 a artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että

hedelmä- ja vihannesalan yhteiseen markkinajärjestelyyn kuuluvien tuotteiden vientituet on vahvistettava tietyillä perusteilla, joilla voidaan kattaa näiden tuotteiden yhteisön ja kansainvälisen kaupan hintojen välinen ero; tästä syystä on tarpeen ottaa huomioon toisaalta hedelmien ja vihannesten saatavuus ja yhteisön hinnat ja toisaalta kansainvälisessä kaupassa noudatettavien hintojen tilanne,

ottaen huomioon niiden hintojen erilaisuus, joilla hedelmiä ja vihanneksia tarjotaan kansainvälisessä kaupassa, ja yhteisössä noudatettavien hintojen välisen eron kattamiseksi otettava huomioon välimatkoista aiheutuvat kustannukset,

hintakehityksen seuraaminen edellyttää näiden hintojen vahvistamista yleisiä periaatteita noudattaen; tätä varten olisi otettava huomioon kansainvälisen kaupan hintojen osalta kolmansien maiden markkinoilla todetut hinnat ja määrämaissa noudatettavat hinnat sekä kolmansissa maissa todetut tuottajahinnat ja tarjoushinnat yhteisön rajalla; yhteisön hintojen osalta olisi tukeuduttava niihin käytössä oleviin hintoihin, jotka osoittautuvat edullisimmiksi viennin kannalta,

on tarpeen säätää mahdollisuudesta vahvistaa eri suuruisia vientitukia tuotteiden määräpaikan mukaan tietyissä määrämaissa vallitsevien erityisten tuontiedellytysten vuoksi,

kilpailun vääristymien välttämiseksi on tarpeen, että hallintojärjestelmä, jota toimijoiden on noudatettava, on sama kaikkialla yhteisössä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa annetaan säännöt vientitukien vahvistamisesta ja myöntämisestä asetuksen N:o 23([3]) 7 artiklassa tarkoitetuille tuotteille.

2 artikla

Vientituet vahvistetaan ottaen huomioon seuraavat tekijät:

a) tilanne ja kehitysnäkymät;

— yhteisön markkinoilla hedelmien ja vihannesten hintojen ja saatavuuden kannalta,

— kansainvälisessä kaupassa käytettävien hintojen kannalta;

b) kaupan pitämisestä ja kuljetuksista yhteisön markkinoilta satamiin tai muihin yhteisön vientipaikkoihin aiheutuvat vähimmäiskustannukset sekä välimatkoista määrämaihin aiheutuvat kustannukset;

c) suunnitellun tuonnin taloudellinen merkitys.

([1]) EYVL N:o 192, 27.10.1966, s. 3286/66
([2]) EYVL N:o L 318, 18.12.69, s. 10
([3]) EYVL N:o 30, 20.4.1962, s. 965/62

3 artikla

1. Yhteisön markkinahinnat vahvistetaan ottaen huomioon viennin kannalta edullisimmiksi osoittautuvat käytössä olevat hinnat.

2. Kansainvälisen kaupan hinnat vahvistetaan ottaen huomioon:

a) kolmansien maiden markkinoilla noteeratut hinnat;

b) määrämaina olevissa kolmansissa maissa käytössä olevat, kolmansista maista peräisin olevan tuonnin edullisimmat hinnat;

c) viejänä olevissa kolmansissa maissa noteeratut tuottajahinnat;

d) tarjoushinnat yhteisön rajalla.

4 artikla

Kun kansainvälisen kaupan tilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset niin edellyttävät, tietyn tuotteen yhteisön tuen suuruutta voidaan muuttaa tuotteen määräpaikan mukaan.

5 artikla

1. Vientituki maksetaan, kun on esitetty todiste siitä, että tuotteet:

— on viety yhteisön ulkopuolelle ja

— ovat peräisin yhteisöstä.

2. Edellä olevan 4 artiklan säännöksiä sovellettaessa tuki maksetaan 1 kohdassa säädetyin edellytyksin ja jos esitetään todiste tuotteen saapumisesta siihen määräpaikkaan, jolle tuki on vahvistettu.

Tähän sääntöön voidaan kuitenkin säätää poikkeuksia 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jollei määritettävistä edellytyksistä, jotka ovat luonteeltaan sellaisia, että ne antavat vastaavat takeet, muuta johdu.

3. Täydentäviä säännöksiä voidaan antaa asetuksen N:o 23 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1970.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 9 päivänä joulukuuta 1969.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. LARDINOIS